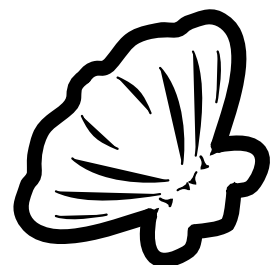
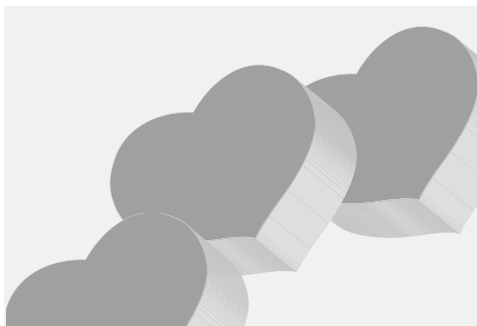
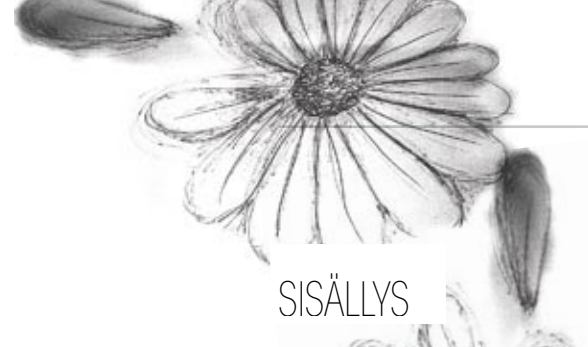

Hyönteiden

2/2012

**Rakkaus-
numero**

1 2 .

- KOPIONIINI

www.kopioniini.fi

4 kk
22€
(norm. 52,32 €)

**Alle
puoleen
hintaan!**

PS. Opiskelijalla rahat ovat usein vähissä. Jos Kotimaa tuntuu kuitenkin kiinnostavalta, niin vinkkaa vanhemmillesi tai kummeillesi tästä tarjouksesta lahjaideana. Tilaus maksetaan yhdessä erässä ilman laskutuslisää.

➔ Soita **020 754 2333** (lankaverkosta 8,21 snt/puhelu + 6,9 snt/min, matkapuhelimesta 8,21 snt/puhelu + 14,9 snt/min)

Tarjous koskee uusia tilaajia ja voimassa 31.5.2012 saakka. Tarjous koskee vain Suomeen lähetettävää tilauksia. Uusiokasin lisätään postikulut. Tilaus alkaa seuraavasta mahdollisesta numerosta ja päättyy automaattisesti tilauksen loputtua. Alle 18-vuotiaalla täytyy olla lupa lehden tilaamiseen. Osoitteita ja puhelinnumeroita voidaan käyttää ja luovuttaa suoramarkkinointiin henkilötietolainmukaisesti. Viikkotilauksen kausen ajaksi tilattavien sanomien aikakauslehtien verokanta on 9 % 1.1.2012 lähtien ja Digilehden 23 %.

Uutuuden Viehätys – **s.7**

Kolumni:
Kupponen Retaleen seurassa – **s.22**

Object Of Love -
Sofia Lomakka

Toimitussihteeri:
Joonas Rajatalo
(joonas.rajalalo@helsinki.fi)

AD: Ilkka Villikka
(ilkka.villikka@helsinki.fi)

Kuvittaja: Sofia Lomakka

Ilmoitusmyynti:
Katriina Manelius,
Minna Mäkitalo,
Jukka-Pekka Kantala
(talous@tyt.fi)
Vuosikerta 13 €

Tilaukset:
kyyhkynen@tyt.fi
Irttonumeron arvo 3 €

Toimituksen osoite:
TYT / Kyyhkynen,
PL 33
00014 Helsingin yliopisto
Painos 1400 kpl

Painopaikka:
Kopio Niini Oy, Helsinki

**Tämä julkaisu on saanut
TY:n järjestölehtitukea**

5 .

14.

Heidi Rautalahti

286 BPM

RAKKAUDESTA PUHUMINEN on lyömäsoittimia, saksofonia, kontrabassoa ja viskinpehmeää laulua – it's jazz.

Se on myös tyylin kuvailuja, itsensä löytämistä ja sisimpänsä ulkoistamista - se on intohimoja.

Rakkaus on lähtemistä, paluuta ja naurettavan itsestäänselviä vastapareja. Kyynikon saisi kiinni puhumasta tylsistä vertauksista halveksien. Hän tuntisi heti myös sen pistoksen, miksei tavoita samaa tunnetta. Hän jää paitsi.

Kyyhkynen katsoo aidosti syvälle tunteisiin, rakastamiseen ja tihenevään sykkeeseen. Pulssi käy kohti lämpöä, liikkuvia pilvimuodostelmia ja heinäpeltoja. Sivuilla hivellään punkkia, vietellään pimeyttä, vilautellaan elegantteja taskunenäliinoja ja kuiskaillaan suuria paljastuksia – jokaisessa meissä asuu pieni voyeristi.

Ollaan lempimielellä ja tartutaan ystävään kiinni. Kyllä rakkaus tulee. Tulee monta kertaa - monessa muodossa.

Myös sivulla 12.

Lempeää kesää!

xoxo

Löydä Facebookista uusi rakkaudellinen Spotifylista!

OBJECTS OF LOVE

KYYHKYNYNEN//RAKKAUS 2012//

//Kyyhkynen koskettaa

Heidi - Laulu/Mari - juoksu/Sofia - kahvi/Minna - vihreä tee/Anna - inkivääri/Tuomas - ASCII/Joonas - kookos/Mimosa - kirpputorit

Peter - Juustot/Isto - elämä/Antti - Kevät... ja pulskat lemmikkieläimet/Matias-Shakki/Terhi - rahka

Olli-Pekka - Raha ja kaikki, mitä saa ilman sitä/Ella-märkä ruohikko/Iikka - dreijaaminen

I s t o r i P e l t o m ä k i

YHDESSÄ

KEVÄT ON PITKÄLLÄ. Kohta puolet tämän vuoden TYT:n toiminnasta on takana ja opinnot ovat ahkerimmilta – tai laiskimmilta – tältä lukuvuodelta melkein ohi. Yritän muistella mitä olen tänä vuonna tehnyt, mutta kuormitetun mielen ajatukset tuntuvat olevan tiukasti tässä hetkessä ja odottavissa töissä. Heprean loppupentti, ruotsin kielen koe, viisi sivua vajaa kandi, kolme kirjoittamista odottavaa oppimispäiväkirjaa ja kymmenen opintopisteen kirjatentti sekä monet tapaamiset, kokoukset, järjestelyt, projektit ja työryhmät tuntuvat jatkuvasti painostavammilta. Enkä ole stressaantuneiden ajatus-teni kanssa yksin, vaan samanlaisia mielentiloja podetaan TYT:n hallituksen ja muiden opiskelijoiden keskuudessa.

Tekemistä odottavien asioiden kasaantumisessa pahinta ei taida olla itse hommien kerääntyminen, vaan merkityksen kadottaminen. Tekemisestä tulee suorittamista, kun unohtaa miksi tekee sitä mitä tekee. Jäin miettimään edelliseen Kyyhkyseen kirjoittamaani lausetta, että tämä yhdistys on olemassa teologian opiskelijoiden tärkeäksi nähtyjen asioiden toteuttamista varten. Mitä ovat teologian opiskelijoiden tärkeäksi nähdyt asiat?

Onneksi en ryhtynyt tämänkään kirjoittamiseen ajoissa, vaan ehdin ensin juhlia muiden teologian opiskelijoiden kanssa TYT:n sitseillä. Tietysti tuhlasin taas kallisarvoista aikaa, jonka olisin voinut käyttää hyödyllisten asioiden tekemiseen. Mutta vieläkin kallisarvoisempaa oli, että olin mukana yhteisessä kokemuksessa siitä mikä on teologian opiskelijoiden tärkeäksi nähtyjä asioita. Tärkeää on nimittäin se, että nostetaan maljaa omien vuosikurssilaisten kesken, lauletaan perinteikkäitä juomalauluja, nostetaan maljaa juomalaulujen päälle, ei nosteta maljaa paaville vaan Rooman piispalle, pidetään puheita, vähän möykätään ja sitten myös kunnioitetaan toistemme puheita ja käyttäydytään – eli ollaan yhdessä ja jaetaan teologian opiskelijana olemisen ilo.

Teologian opiskelijoiden tärkeäksi nähty asia taitaa olla, että jaamme ja samalla myös luomme yhteisen kokemuksen teologian opiskelemisesta – eli toisin sanottuna se, että olemme yhdessä ja teemme asioita, jotka tuntuvat merkityksellisiltä. Kasaantuneet hommat tuntuvat kevyemmiltä, kun muistaa, että niillä on jokin muukin tarkoitus kuin niiden tekeminen!

UUTUUDEN VIEHÄTYS

T e k s t i - P e t e r T o r n i a i n e n

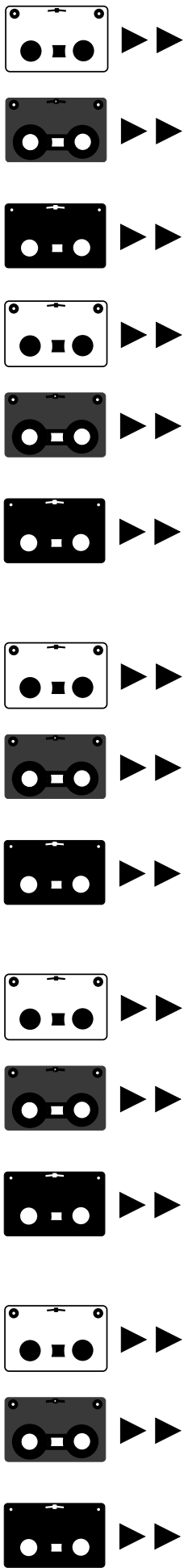
Olin päättänyt jo kauan sitten, että aion joskus lähteä vaihtoon. Tajusin tämän tapahtuvan oikeasti vasta kun istuin lentokoneessa matkalla Kanadaan.

Ihmiset lähtevät vaihtoon hyvin erilaisista lähtökohdista, mutta kaikkia tuntuu viehättävän ainakin yksi samankaltainen ajatus. Vaihto on mahdollisuus itselle täydellisesti irtautua tutusta ympäristöstä ja etsiä uusia kokemuksia. Halu päästä kokemaan, miten pärjää itsenäisesti, täysin uudessa ympäristössä ja elää hetki täysin tunteuttomien ihmisten kanssa.

Vaihtarit tuntuvat aina hakeutuvan toistensa seuraan. En ollut koskaan kokenut yhtä monen ihmisen haluavan tutustua aidosti toisiinsa kuin ensimmäisissä vaihtaribileissä. Ihmiset, jotka tuskin omassa kulttuurissaan koskaan juttelisivat keskenään, löytävät toisensa. Uusi ystäväni Alex totesikin jälkeenpäin nauraen, että ”tuskin olisin jutellut sulle siellä Suomessa”. Jollain tapaa vaihdossa viehättääkin se, että perinteiset rajat rikotaan ja saa olla se, kuka vain haluaa.

Lukukauden loppuksi joillekin jäi käteen kasa opintopisteitä, toisille lukukauden kestänyt bileputki, mutta jokainen oli kokenut varmasti jotain odottamatonta.

GRADU - KURIOSITEETTI -TÄTÄKIN VOI TUTKIA

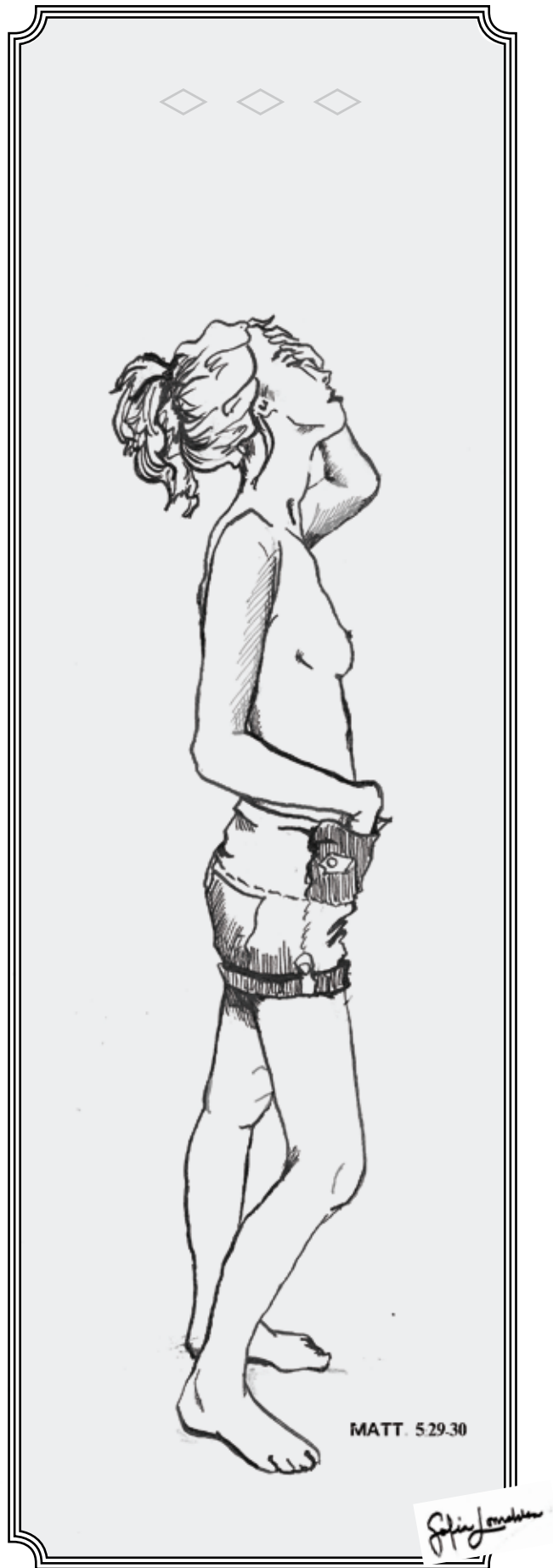
Kuka: Pentti Liukkonen
Mitä: Teologian ylioppilaiden ajan-
käyttö syyslukukaudella 1966
Missä: Käytännöllinen teologia
Milloin: 1967 Syyslukukaudella

1966 keskiverto teologian ylioppilas
kuunteli luentoja 8-10 tuntia viikossa.
Itsenäiseen opiskeluun kului arkipäivi-
sin 3-5 tuntia ja viikonloppuisin puolet
vähemmän. Lehtien lukemiseen, radion
kuunteluun ja television katseluun käytet-
tiin kuhunkin noin puoli tuntia päivässä.
Ansiotyötä teologian opiskelijat tekivät
lukukauden aikana vain muutaman päi-
vän. Ylioppilastansseissa tai anniskelu-
ravintoloissa ei Liukkosken mukaan käy-
ty kertaakaan. – **Mimosa Myllärniemi**

SEAPUNK: LOVIN'THEM DOLPHINS

Internet-ilmiö meets techno-gli-
tch-R'nB-hiphop-chillwave-hou-
se-postcore-indie-Chopped and
Screwed-pliipploop-Zombierave-
step-_____(keksi oma genre).

Delfiinit, meri, 90-luvun rave-muoti,
kirkkaasti värjätyt hiukset ja kaikki mitä
on käytetty jo Witch-house -”buumin”
aikana, vähemmän okkultismia ja horro-
gorea mutta yhtä paljon ††† ♫ ♫ ♫ ♫ ♫.
Tätä on seapunk. Kuka näistä inter-
netissä elävistä mikro-sub-genreistä
enää pysyy kärryillä? Jaa mitä sitten on
witch-house? Ehkei tää ole sun juttu...
– **Antti Virtanen**

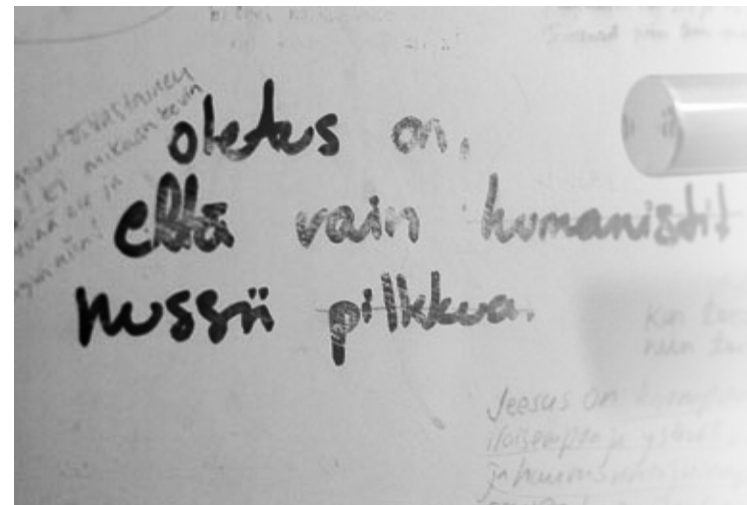

BOUND TO- GETHER

Kaipaako parisuhteesi yhteistä harrastus-
ta, jossa tuntea syvää fyysistä ja henkistä
läheisyyttä kumppaniinsa? Kokeile Hel-
singin akateemisten kinkyjen eli Häkin
bondage-peruskurssia. Kevään ajan pi-
dettävää kurssia ei tarvitse säikkyä: vaat-
teet pidetään päällä, ja sidontatekniikois-
sa korostuu sidottavan kunnioittaminen
tavalla, joka luo tilaa aistillisuudelle ja
jopa hellyydelle. Lisätietoa saa liittymällä
Häkin sähköpostilistalle osoitteessa aka-
teemisetkinkyt.fi. – **Olli-Pekka Toivanen**

I.V

Kuva - Sofia Lomakka

K o s k e t u s e t ä i s y y d e l t ä
P ä ä r a k e n n u s , n a i s t e n v e s s a

MUSTAT SIVUT

Hip hop-kulttuurin äänenkannattaja
Basso-foorumin ”Pohjattoman yksinäis-
ten sinkkujen yleinen katkeruustopic”
on paikka, josta löytyy 90 sivun verran
pari-kolmekymppisten mietteitä pari-
suhteista ja niiden puutteesta. Viestien
sävy vaihtelee koruttomasta mustan hu-
moristiseen, mutta myös toiveikkaaseen
kannustamiseen. Kyseessä on eräs do-
kumentti rakkauden luonteesta: oli sitä
tai ei, niin yhtä kaikki tunteet jylläävät.
P.S. Kirjoittajalla ei ole käyttäjäti-
liä Bassossa. – **Olli-Pekka Toivanen**

POLTER- ABEND!

Katri Korolainen-Virkajärvi &
Lauri Leinonen: (Lähes) Täy-
dellinen polttarikirja (Minerva)

Mikä kuuluu olennaisesti kesään? Kesä-
hät tietenkin, ja niiden myötä tietysti
polttarit, nuo ihanat (ja toisinaan ka-
malat) sinkkuvuosien jäähyväisjuhlat.
Ensikertalaiselle (Lähes) Täydellinen
polttarikirja on oiva apuneuvo poltta-
riohjelman suunnitteluun, mutta koke-
neempi kaaso tai bestman tuskin saa kir-
jasta mitään sellaista tietoa, mitä ei olisi
naimisiin.infosta tai kantapään kautta jo
oppinut. Kirjan parasta antia ovat morsius-
saunaa käsittelevät sivut loitsuineen sekä
hauska taitto ja kuvitus. – **Mari Damskäg**

AVIOJAH- DISSA?

Jos naimakaupat kiinnostavat, mutta
siippa on vielä hakusessa, yhteiskristilli-
nen KotisatamanDeitti.net haluaa ”auttaa
samankaltaisia kristillisiä moraaliarvoja
kunnioittavia ihmisiä löytämään toisensa”.
Ylläpito huomauttaa myös, ettei sivusto
ole tarkoitettu ”liberaalin sukupuolimo-
raalin edistämiseen”. Huhut kertovat, että
löytöjä on tehty. – **Mimosa Myllärniemi**

HERRAS- MIEHEN FAQ

Teksti - Minna Mauno

Kesä tulossa, eikä ketään erityistä jonka kanssa sen jakaa? Ei huolta, olemme keränneet luotettavasta lähteestä ohjeita kavaljeereille, jotka haluavat menestyä seurapiireissä ja etenkin sen Daamien kanssa. Seuraa näitä tunnollisesti, jos haluat saada hurmaavan herrasmiehen maineen:

K: Kun mies kulkee naisen kanssa, kuinka hänen tulee kävellä? V: Käsivarsi koholla ohjataan Daamia, pidetään hattua vasemman käsivarren alla, kuljetaan hiljalleen ottaen korkeintaan 1 ½ kvartteerin pituisia askelia.

K: Mikä on kavaljeerin velvollisuus? V: Lausua Daamille korulauseita ja suudella häntä usein kädelle. **K: Entä jos hän ei osaa lausua korulauseita?** V: Sitten hänen tulee kuunnella ja nauraa sille, mitä muut sanovat. Tai sitten hän voi tehdä itsensä etäiseksi ja istua hiljaa, kuin hän ei voisi kuulla eikä nähdä. Hän voi sitten kiireisesti vastata johonkin kohteliaisuuteen. Ah! Anteeksi, Minun

Armoni, en kuullut mitä sanoitte: olin niin syvissä mietteissä.

K: Millaisen kuvan Daami tuolloin saa hänestä? V: Että hän puhuu vähän, mutta ajattelee syviä.

K: Miten käsisuudelman tulee tapahtua? V: Kavaljeeri ottaa Daamin käden hitaasti ja antaa huulillaan painalluksen sen pehmeälle iholle.

K: Mitä tulee välttää seurassa istuessa? V: Ensiksi, istumista sellaisen Daamin viereen, jolla jo ennestään on ihailija vierellään. Toiseksi, istumista kauan saman Daamin vierellä, sillä naiset rakastavat vaihtelua.

Deittivinkit eivät suinkaan ole nykyajan keksintöä, vaikka niin luulisi. Ohjeet on kerätty 1700-luvun lopun naistenledestä Angenäma Sjelfswäldista, jonka jutuiissa satirisoitiin muun muassa oman aikansa tapakulttuuria. Kavaljeereille tarkoitetut ohjeet ovat toki humoristisia, mutta jotakin vetoavaa niissä on. Olemme varmoja, että monet niistä tehoaisivat loistavasti myös Suomen suviyössä. Pienenä varoituksen sanana kuitenkin:

K: Mitkä ilmaisut ovat anteeksiantamattomia? V: Se, että sanoo Daamille, että hän on joko ruma tai että hän on vanha. Sellaista ei voi sopia kyynelten tai rukousten kautta; ainoastaan niin, että mies menee naisen kanssa naimisiin.

Lue itse: Angenäma Sjelfswäld 1783, näköispainos vuodelta 1982.

Rakas päiväkirja sss

Suuri lempikysely

Rakkauden kesä 2012 lähestyy! Keväthuuman innoittamana Kyyhkynen uteli ja hieman tirkisteli, mitä kuuluu teologian opiskelijoiden rakkauselämään. Huhtikuun aikana toteutettuun kyselyyn osallistui 170 vastaajaa, ja tulokset näet tästä!

Vastaajia 170, joista opiskelijoita 98,2% henkilökuntaa 1,8%

Pääainejakauma:
Systis 17%
Eksegetiikka 10,6%
Käyttis 17%
Kirkkohistoria 20,6%
Uskontotiede 15,9%
EOS 18,9%

Seksuaalinen suuntautuminen: hetero 79,4%

hetero tjsp 4,7%
bi 8,2% homo/lesbo 1,2%
jotain muuta 2,9%
EOS 3,5%

Parisuhdetilanne:
Aveliitto 19,4%
Aveliitto 15,3% (26)
Kihloissa 4,1% (7)
Seurustelee 24,7% (42)
Sinkku 34,1% (58)
EOS 2,4%

Teologit haluavat tehdä rauvoja:
Yli 25-vuotiaana (60%)
Viimeistään 25-vuotiaana (12,3%)
Lapsen tai lapsia oli jo saanut 11,1% vastaajista, kun taas 20,6% ei suunnitellut rauvan hankkimista.

Teologi löytää lempeä:
1. opiskelijabileistä 47,6%
2. baareista 38,2%
3. netistä 33,5%

Rakastuminen tuntui:
"Hyvältä, aivan ihanaalta"
"Valat on irti maasta"
"Alokkentilalta"
"Pelottavalta"

Seksikumppanit:
ei yhtään 8,2%
1 22,9%
2-5 30%
6-10 17,1%
11 tai enemmän 20,6%
EOS 1,2%

Julkkis, joka kiehtoo teologia:
1 Aleksander Skarsgård
2 Johnny Depp
3 Herra Ylppö
Myös heitä voi haluta: Anita Hirvonen, Seppo Taalasmaa

Milloin viimeksi olet harrastanut seksiä:
tällä viikolla 42,9%
tässä kuussa 20,6%
1-3 kk sitten 12,9%
3-12 kk sitten 8,2%
yli vuosi sitten 3,9%
EOS 10,5%

Teologi lempiä mieluiten valet päällä (56%)
Leluja sängyssään oli 38,1% vastaajista, ja niistä oli kiinnostunut 29,2%

Teologin saattaa tavata lempimästä
1. metsässä (22,3%)
2. jossain julkisella paikalla (21,2)
3. autossa (17%)
Myös näitä paikkoja oli testattu: "Amsterdamissa coffee shopin wc-tilat" "Puussa" "Uima-altaassa, rannalla, heinäpellolla, ladessa"

Teologit muistavat seksiseikkailujaan:
"Yli kolmen tunnin maraton pane epintematalla"
"Öinen riuhaudus autiolla rannalla ja sitä seurannut hetken huumaa"
"Kesämökin laiturilla"
"Häpyö"

Mari Damskægg, Ella Luoma & Marjo Myyryläinen
Kuvitus - Ilkka V, Heidi R & Sofia L

Teologit arvelevat eniten:
Agape 54,7%
Filia 21,2%
Eros 20%

71,8% oli sitä mieltä, että rakkaus ei anna kaikkea anteeksi. 58,5% vastaajista ei välittänyt seksikumppanien määrästä. Kollegiaalisille suhteille lämpesi 35,3% vastaajista

KAKSI NÄKY JÄÄ JÄ HESKITALI

Teksti – Matias Koponen Kuva – Sofia Lomakka

pulta tulkinnat ovat intuitiivisia. Näylle ei tee oikeutta ottaa tiettyä tieteellistä viitekehystä, vaan tulkinnan on lähdeittävä liikkeelle näki-jästä. Hesekiel antaa ymmärtää, että hän on uskonnollisesti vahvasti orientoitunut. Tämä liittyy vahvasti siihen, millainen Hesekiel on henkilönä, mitä tulkintoja hän tekee itse, omasta uskonnostaan käsin.

Keskitalo pohtii ristiriitaa alkuperäisen näyn ja tulkinnan välillä musiikin teossa:

-Kirjoittaminen on rajaamista. Haluan olla uskollinen sille, mitä olen nähnyt, en tehdä omia johtopäätöksiä, vaan pikeminkin korostaa tärkeitä asioita tekstissä. Kun näky laitetaan laulun muotoon, siinä kuitenkin tapahtuu muutoksia. Haluaisin pitää unet sellaisena kokemuksena kuin ne ovat. Toisaalta muutosten kautta tulee uutta tulkintaa, mitä unessa ei ollut, mikä ei taas ole niin uskollista alkuperäiselle näylle.

-Hesekiel palaa kirjassaan alkuperäiseen näkyyn uudestaan ja uudestaan, aloittaen kertomuksen aina sanomalla ”silloin kun minä näin tämän näyn” ja siirtyen sitten selittämään näyn kautta uusia tapahtumia. Sama näky taipuu moneen asiaan, sitä kautta voi sanoa monia asioita. Hesekielin kirjan viimeisimmissä luvuissa esitellään utopistinen näky uudesta temppelistä, joka tulee Jerusalemiin. Temppelistä, joka on niin outo ja ihmeellinen, ettei se ole luonnontieteellisesti mahdollista. Näky saa taas uusia merkityksiä uudessa kontekstissa.

Tieteellisessä ja systemaattisessa tutkimuksessa kaikki pitää paljastaa. Tällöin jotakin katoaa. Varjossa oleminen on kirjoittamisessa juu. Keskitalo pohtii tutkijan rooliaan:

-Eksegeetiikka on kuin taikapallo käsissäni, haluan tutkia sitä, en halua hajoittaa näkyä osiin, pieniksi palasiksi. En ole tykännyt

oose Keskitalo teki ensin Hesekielistä laulun, sitten kandyön. Erilaiset näyt ovat innoittaneet Keskitalon musiikkia. Millaisia näkyjä Keskitalo ajaa takaa muusikkona ja eksegeettinä?

-Näky on sidottu siihen, kuka sen näkee ja kuka sitä lähtee tulkitsemaan. Olennaisinta on, se kuka näyn näkee ja kokeeko hän näyn merkitykselliseksi. Pelkkä uskonnollinen lähestymistapa ei tee oikeutta näylle. Uskonnollinen, luonnollinen tai epäluonnollinen selitysmalli esittävät näystä erilaisen tulkinnan.

-Näyt voivat kertoa siitä, mitä on tapahtunut ja mitä tulee tapahtumaan. Näkyjä ei pidä lähteä kategorisoimaan liikaa, sillä lo-

analogioista, jotka pyrkivät rikkomaan tuon pallon, jotka menevät pallon sisälle ja tutkivat sen läpikotoisin. Siitä saa väärän kuvan. Kiinnostavinta on ihailla taikapalloa kaukaa, ihailla näyn kokonaiskuvaa. Eksegeetiikan tekemisessä pitäisi olla tästä kysymys.

RAKKAU- DEKKAU- PIANO- NOTON

Teksti - Isto Peltomäki

Kuuntele samalla Kyyhkysen facebook-sivulta Iinan tulkinta Claude Debussyn etydistä nro 11 ”Pour les arpèges composés”.

- Yksi siisteimmistä jutuista on ajattomuus. Joku on tehnyt kappaleen hirveän kauan sitten ja se koskettaa minua ja muita vielä tänään. Että on yksi sama juttu, joka sitoo ihmisiä yhteen.

- Miksi ylipäättään soitan... Kai se liittyy suureen kunni-
oitukseen tätä musiikkityyliä kohtaan. Tai ei se ole yksi tyyli. Aikaisemmin pidin tosi vahvasti romantiikan musiikista, mutta koulu on opettanut pitämään muistakin klassisen musiikin tyyleistä.

- Esiintyminen ei tunnu siltä, että pitäisi päästä itse jotenkin esille. Lähinnä se tuntuu siltä, että on jokin niin hieno asia, joka muidenkin pitää saada kokea. Olen vain väline, jonka kautta se tulee. Jos haluaisin tuoda itseäni ja omia ajatuksia esille, sävel-
täisin itse, mutta siihen en tunne tarvetta.

- Pyrin siihen että koskettaisin... Tai ei välttämättä edes siihen, vaan siihen, että herättäisin ajatuksia. Musiikki on ajassa. Se on hetki, jonka jokainen kokee tavallaan. Hetkessä on musiikki, minä ja kuuliija, eikä siinä ole mitään muuta ja sillä kaikella on jokin yhteys... Eli herätän jotain ajatuksia kuulijas-
sa, oli se mitä vaan.

- Parhaimmillaan lavalla unohtaa tietoisuuden itsestä. Että siinä ei ole mitään muuta kuin musiikki. Silloin kun pystyy keskittymään täysin soivaan ääneen, on saavuttanut sen mihin on pyrkinyt. Yleisöä ei myöskään unohda. Se on vuorovaiku-
tustilanne ja ennen kaikkea jakamista puolin ja toisin. Onhan siinä mielettömästi tunteita mukana. Lavalla on sellainen haavoittuvainen, paljas. Ja adrenaliini, esityksen jälkeinen hyvä tunne, kyllä siihen jää koukkuun.

Vaimoni Iina Peltomäki soit-
taa pianolla klassista musiik-
kia ja käyttää siihen suuren
osan ajastaan. En ymmärrä
siitä oikein mitään, joten oli-
si aika ottaa selvää. Antaa-
kin Iinan puhua - ja soittaa.

- Vaikka onkin kilpailuja, niin ei sitä itselle ajattele kilpailu-
na. Jos ajattelee, niin alkaa keskittyä itseensä eikä musiikkiin,
joka on pääasia. Soitosta välittyi, että ajatteleeko soittaja, mitä
hän soittaa vai, mitä hän itse on. Tai ainakin koen kuulevani,
että tuleeko sieltä oikeita asioita vai onko se oman egon pyörit-
tämistä.

- Mun mielestä on hassua, että musiikkia pitäisi jotenkin
ymmärtää. Musiikki on kokemista ja on hirveän primitiivistä
että mitä se on. On jotenkin surullista ja huono lähtökohta,
että musiikkia pitäisi ymmärtää jollain tietyllä tavalla. Onhan
klassinen musiikki tietyllä tavalla ollut elitististä, mutta alun pe-
rin se on ollut suuren kansan musiikkia, eikä siinä ole tarvittu
ymmärtämystä sävellysteknisistä asioista. Tietysti täytyy opis-
kella, jotta kykenee soittamaan ja jotta voi olla uskollinen sille
ajalle ja niille lähtökohdille, joissa musiikki on sävelletty, jotta
voi välittää oikeita asioita.

- Kuuntelija on se, joka näkee erilaisia asioita. Tämä on niin
fantasiaa, että ne asiat voivat olla ihan mitä tahansa. Parasta
tällaisessa musiikissa, tai ylipäättään missä musiikissa tahansa,
on että voi nähdä mitä tahansa. Se on satu, jota ei ole etukäteen
määritelty. Minulla täytyy tietenkin olla kuva, että mitä tämä
on, mutta kuuntelijan ei tarvitse saada samaa kuvaa. Kunhan
kuuntelija saa jotain ajatuksia, tunnen onnistuneeni.

Iina Peltomäki soittaa klassista musiikkia pianolla ja opis-
kelee sitä Helsingin konservatoriossa. Osa-aikatyökseen hän
opettaa pianonsoittoa Salon työväenopistossa. Iina valmistuu
konservatoriolta tänä keväänä tutkintonimikkeensä muusikko
ja jatkaa syksyllä opintoja Metropolia ammattikorkeakoulussa.

ANNA HIEKKATAIPALEEN
HENGENSEIKKAILUT

RAKKAUDESTA ÄITI MAAHAN

Olen rakastunut. Rakastettuni on kuuma ja intohimoinen, täynnä rytmiä ja alkuvoi-
maa. Suhteemme alkoi talvella 2010 kun matkustin tapaamaan häntä ensi kertaa.
Olin kuullut hänestä jo aikaisemmin, elokuvissa olin katsellut hänen kasvojaan ja
yrittänyt ymmärtää sitä, mitä muut jo hänet tavanneet pitivät hänessä niin erikoi-
sena. Näimme toisiamme päivittäin kolmen viikon ajan ja kun palasin kotiin, olin
myyty. Tiesin, että juttumme oli vasta alkamassa ja että tulisin palaamaan hänen
luokseen vielä monta kertaa. Ikävääni aloin etsiä häntä täältä Helsingistä ja vaik*ka
se ei olekaan täysin sama kuin kasvotusten kohtaaminen, olen onnistunut löytä-
mään hänet jossain määrin. Ai niin, rakastettuni on maanosa nimeltään Afrikka.

Kaisaniemenpuisto, asematunne-
lin bläkkimäkki, lähiöt. Nämä
ovat kenties niitä perinteisiä
paikkoja, joissa voi bongailla Helsingin
afrikkalaisen vähemmistön edustajia.
Ihmiset eri puolilta Afrikkaa ovat pikku
hiljaa kuitenkin löytäneet toisensa,
mistäs muualta, kuin Helsingin Kalliosta.
Aloitin rakastettuni etsinnän höyryävän
lautasen edestä ravintola Bao babista
Kolmannelta linjalta.

Sharing is caring

Bao babissa tunnelma on rauhallinen.
Katonrajan telkkarista näytetään regga-
evetoista keikkataltiointia ja keittiöstä
kuuluvat ruuanlaiton äänet. Ravintolan-
pitäjä saattaa minut ja seurueeni pöytään
ja kertoo, mitä tänään on tarjolla. Naa-
puripöydästä pikimusta mies huutelee,
että päivän erikoinen on sitten todella
hyvää. Ravintolan seiniä koristavat
erilaiset maalaukset sekä esineet, ja
keikkuvien pöytien suojaksi on levitetty
kankaita kaikissa maailman väreissä.
Seinään on maalattu aurinko. Hymyillen
huomaan, että olen ollut täällä ennenkin,
tässä ja juuri nyt. Vietin joulun 2010 Dar
es Salaamissa ja se miljöö, jossa söin jou-
luaaton ateriani, oli lähes identtinen Bao
babin kanssa. Olen ilmiselvästi paikassa,
johon ghanalainen ravintolanpitäjä on
rakentanut palasen autenttista Afrikkaa.
Ajaudumme pöytäseurueeni kanssa poh-
diskelemaan sitä, mikä merkitys sillä on,

että Kalliossa ylipäättään on afrikkalainen
ravintola.

Ennakkoluulot afrikkalaista kult-
tuuria kohtaan todennäköisesti piene-
nevät, kun ravintolan ikkunasta sisään
katsoessa näkee kaikenvärisiä ihmisiä.
Ajatus kulkeutuu siihen, kuinka vaikeaa
ja erilaista on varmasti olla afrikkalaise-
na näin sulkeutuneessa kulttuurissa kuin
suomalainen kulttuuri on. Afrikkalainen
ajattelu perustuu vahvasti avoimuudelle,
myönteisyydelle ja yhteisöllisyydelle
– suomalainen mielenlaatu kietoutuu
vähintäänkin yhtä voimallisesti jonkin
”oman” ympärille. Perushärmäläisessä
asuinyhteisössä tärkeintä on se, että
omalle pihalle ei tule vieraita kutsumatta,
kun taas afrikkalaisilla pihoilla juoksen-
televat sekaisin koko kylän lapset. Tästä
kulttuurien erosta saamme todistaa
iloista esimerkkiä, kun mainittuamme,
että yhdellä seurueestamme on synt-
tärit, pöytäämme toimitetaan välittö-
mästi valtava jälkiruoka kynttilöineen.
Normaalissa suomalaisessa baarissa
saa (aavistuksen kärkeistettynä) synty-
mäpäivänä korkeintaan bissen puoleen
hintaan ja jos oikein tuuri käy, turpaansa
snägarijonossa.

It’s all about the money

Jatkamme matkaa kohti Exodus-baaria
Kaarlenkadulla. Kallion baarit ovat
täynnä Hesarin approilijoita, mutta
Exoduksesta löytyy tilaa, kun vähän

rutistetaan. Approilijoiden tuottaman
mekkalan yli kaikuvat jälleen laiskat
reggaerytmit. Tässäkin hetkessä on
jotain tuttua; baarissa Stone Townissakin
mahtui aina istumaan vaikka ei oikeasti
mahtunutkaan. Samassa pöydässä istuu
Buddha, malawilainen ystävämmi.
Juttelemme Buddhan kanssa siitä, kuinka
suuri merkitys rahalla on länsimaaisessa
kulttuurissa verrattuna afrikkalaiseen.
Länsimaissa kaikki maksaa, täällä ei yk-
sinkertaisesti pärjää ilman rahaa. Lisäksi
kaikki maksaa juuri sen verran kuin
maksaa, täällä afrikkalaiseen kaupan-
käyntiin olennaisesti kuuluva tinkiminen
onnistuu ainoastaan kirppareilla jos
sielläkään. Buddha kertoo, että hengaili
kerran Malawissa kaksi kuukautta täysin
rahattomana. Hän pärjäsi, koska ystävien
kotiovet olivat aina auki. Tästä keskuste-
lu kulkeutuu siihen, mitä afrikkalainen
tarkoittaa puhuessaan ystävästä.

Buddhan näkemyksen ystävyysten
tiivistää ehkä seuraava. Afrikassa laajasti
puhutus bantukielet painottuvat verbei-
hin, ja substantiiveja käytetään vähän.
Esimerkiksi swahilin kielessä ei ole omia
sanojaan tarkoittamaan ”kaveria” tai
”hyvänpäiväntuttua”. Sana ”rafiki”, ystävä,
kattaa kaiken. Ihmisiä, jotka on tavannut
kerran tai joista on vain kuullut, voi
huoletta kutsua ystäväksi. Moikkailu ja
jutustelu, asioiden jakaminen, muodos-
taa afrikkalaisen arjen. Buddha kertoo
sekä rakastavansa että kaipaavansa juuri
tätä asiaa Afrikasta kaikista kipeimmin.

Helsingissä sporapysäkillä pidetään vähintään metrin turvaväli kanssaihmisiin ja jos joku aloittaa spontaanin keskustelun, kyse on varmasti höppänoityneestä vanhuksesta tai kadunmiehestä.

Running like a refugee

Kysyn Buddhalta, miltä tuntuu tavata muita afrikkalaisia Helsingissä. Hän miettii hetken ja vastaa kahdesta eri näkökulmasta. Toisaalta aina muita afrikkalaisia tavatessaan hän on iloinen ja helpottunut, tuntuu hyvältä puhua omalla kielellä (Buddha tuntee itsensä lisäksi kolme malawilaista Helsingissä) ja jakaa kokemuksia. Toisaalta kohtaamiset sisältävät myös paljon koti-ikävää, ja välillä kuullessa juttuja omasta maasta olo tuntuu irtonaiselta ja Buddha sanoo näinä hetkinä hyvin vahvasti tiedostavansa oman irtonaisuutensa suomalaisesta yhteisöstä. Tuntuu, kuin olisi loputtoman pitkän matkan päästä kotoa. Hetki, jolloin itse olen kokenut olevani kauempana kotoa kuin koskaan, oli kun olin juuri saapunut Dar es Salaamin keskusta. Seisoin kadunkulmassa, vedin röökiä ja huumaannuin pakokaasujen ja keskipäivän auringon yhteisvaikutuksesta. Vaikka siellä täällä kuljeskeli muitakin valkoisia, olin joka sekunti kiusallisen tietoinen omasta ihonväristäni. Vaikka viiviyinkin Dar es Salaamissa vain hetken, luulisin ymmärtäväni, mitä Buddha tarkoittaa.

Illan lähestyessä loppuaan huomaan laskeutuneeni pehmeään, afrikkalaiseen mielenlaatuun. Syyt palavaan rakkauteeni Afrikkaa kohtaan lepäävät kaiken päivän aikana kokemani sylissä. Maut, rytmit ja värit ovat ehkä nähtävissä Afrikan vaatteina. Maanosan sielu löytyy kuitenkin sen ihmisistä. En ole milloinkaan kokenut sellaista vieraanvaraisuutta ja lähimmäisenrakkautta kuin joulupäivänä 2010 istuessani korkeassa kirkkosalissa Dar es Salaamin kaupungin ulkopuolella. Saliin oli jumalanpalveluksen jälkeen kannettu tuoleja ja pöytiä, ja paikalle oli tuotu kuorma-autollinen ruokaa. Kaikki söivät samoilta lautasilta, yhdessä. Minä olin salin ainoa valkoinen, mutta kukaan ei tuntunut näkevän sitä. Siinä tilanteessa me olimme samaa jengiä, ystäviä. Ja juttellessani Buddhan sekä muiden ystävieni kanssa Helsingissä, tuhansien kilometrien päässä heidän kotimaistaan, huomaan, että he kantavat mukanaan juuri sitä, mitä Afrikassa eniten rakastan.

MINNA PARIKKA: KORKOKENKÄFEMINISMIÄ

Teksti – Mimosa Myllärniemi

Siitä pääsee taas nauttimaan sekä naiset että miehet; Helsingin mukulakivikadut täyttyvät talven jälkeen korkokenkien kopinasta. Kyyhkynen kysyi kenkäsuunnittelija Minna Parikalta, miksi ihminen hullaantuu kengistä.

”Monelle naiselle kengän ostaminen on aika jännä prosessi. Siitä voi tulla suorastaan orgasminen olo”, Parikka pohtii. ”Kenkä ei välttämättä vaadi ihmiskroppaa, jotta siitä voisi nauttia. Toisin kuin esimerkiksi vaate, kenkä näyttää sellaisenaan kauniilta. Ja kuitenkin kun laitat korkokengät jalkaan, se muuttaa sitä, miltä näytät ja millainen fiilis sulla on itsestäsi. Sitä seisoo suurempana ja muodot tulee paremmin esille.” Parikan mielestä emme pukeudu vain itseämme varten, vaan pukeutuminen on aina kommunikaatiota.

”Silloin erityisesti kun ihminen pukeutuu viestiäkseen omaa persoonaansa, on tosi hieno hetki, kun toinen hiffaa sen. Toisaalta viesti voi mennä ihan metsään ja joku esimerkiksi pitää rohkeasti pukeutuvaa koppavana.” Mitä suunnittelija itse haluaa ilmaista pukeutumisellaan? ”Mä en koe omakseni sitä, että hukkuu massa. Muutenkin elämässä pitää ajatella sitä, mikä itselle sopii, eikä pelätä, mitä muut ajattelee.” Entä naiseus, mitä se merkitsee suunnittelijalle?

”Mä olen ehdottomasti tasa-arvon kannattaja ja feministi, mikä ei välttämättä kyllä välity mun suunnittelemista kahdentoista sentin koroista”, Parikka naurahtaa. ”Kyllä mun mielestä voi näyttää naiselliselta ja huolehtia itsestään, eikä sen tarvitse tapahtua vain toista sukupuolta varten. Usein sanotaan, että korot rampauttavat naisen, mutta ainakin henkilökohtaisesti tunnen itseni voimakkaammaksi silloin, kun jalassa on korkokengät.”

Jos Parikka ei suunnittelisi kenkiä ja asusteita, hän toteuttaisi luovuuttaan todennäköisesti teollisenmuotoilun alalla. ”Mutta kyllä mä rakastan muotia ja sellaista hassuttelua. Sitä, että saa joskus tehdä ihan kreisejäkin juttuja. Muodin kanssa saa irrotella. Ja kun suunnittelee naisille, saa käyttää värejä ja yksityiskohtia. On ihana suunnitella tuotteita, joihin ihmiset oikeasti hullaantuu.” Parikalle onkin tärkeää, että luovuus on saanut myös kaupallisen muodon.

”Tykkään siitä, ettei mun luovuus jää miksiäkään peräkammarin touhuksi. On ihanaa saada ihmisissä reaktio! Tunteiden kuohuttaminen on mulle luontevaa ja nautin siitä.” Minna Parikan Pop up – liike on auki Kluuvissa kesän yli.

SE SAATANAKSI PUETTU JOKIN

Teksti – Terhi Hannola

Aikomukseni haastatella pimeän puolen viihteen ystävää Aapoa, päivätaansseille valmistautuvia vanhuksia parveilevassa Vanhan Kuppilassa, tuntuu hieman vinksahaneelta. Aapon saavuttua onnistumme kuitenkin uppoutumaan hetkeksi pimeyden syövereihin selventääksemme, mistä vaietussa pahuuden viehtymyksessä voi olla kyse.

Ääri-individualismi, kapinallisuus ja kyseenalaistaminen ovat käsitteitä, jotka toistuvat keskustelussamme useasti. Viihdeteollisuus tuottaa pahuusestetiikalla mässäileviä tuotteita kuitenkin tasapaiselle massalle. Aapo arvelee esimerkiksi kauhuelokuvien aiheuttaman kaksijakoisen tuntemuksen perustuvan tiettyjen ihmisyyteen luontaisesti kuuluvien ominaisuuksien ja ilmiöiden tukahduttamiseen. Saatamme katsella elokuvaa tuntien inhon ohella samanaisaisesti viehätystä, vaikkemme ympäristömme sanelemina saisi. Kenties arkielämässämme käsittelemättä jääneet ajatukset – kuten suhtautuminen laitoksissa katseiltamme piilossa olevaan kuolemaan – pyrkivät kanavoitumaan uusiin suuntiin.

Aapo kertoo kuunnelleensa ääriraskasta, pahuudesta inspiraationsa löytävää musiikkia erityisesti nuorempana. Tätä nykyä saatana on Aapolle merkitystä ennen muuta filosofisessa mielessä. Hän kuvailee saatanaa joksikin persoonattomaksi, epäilyn ja luontaisen skeptismin värittämäksi voimaksi. Kristinuskon piirissä nimitetyllä saatana ei välttämättä ole mitään tekemistä pahuuden kanssa, ellei järjen valoa ja meissä luontaisesti asuvaa skeptisismiä haluta lokeroita hyvä-paha jaotellussa siihen jälkimmäiseen. Saatanan ihannoinnin kapinallisuus merkitsee Aapolle yhteiskunnan sanelemien normien ulkopuolelle asettumista ja niiden tarkastelua pikemminkin omien mieltymysten kuin sosiaalisesti hyväksytyn kautta.

Haastateltavan nimi muutettu

STEAMPUNK - ELÄKÖÖN KUNIN- GATAR VIKTORIA!

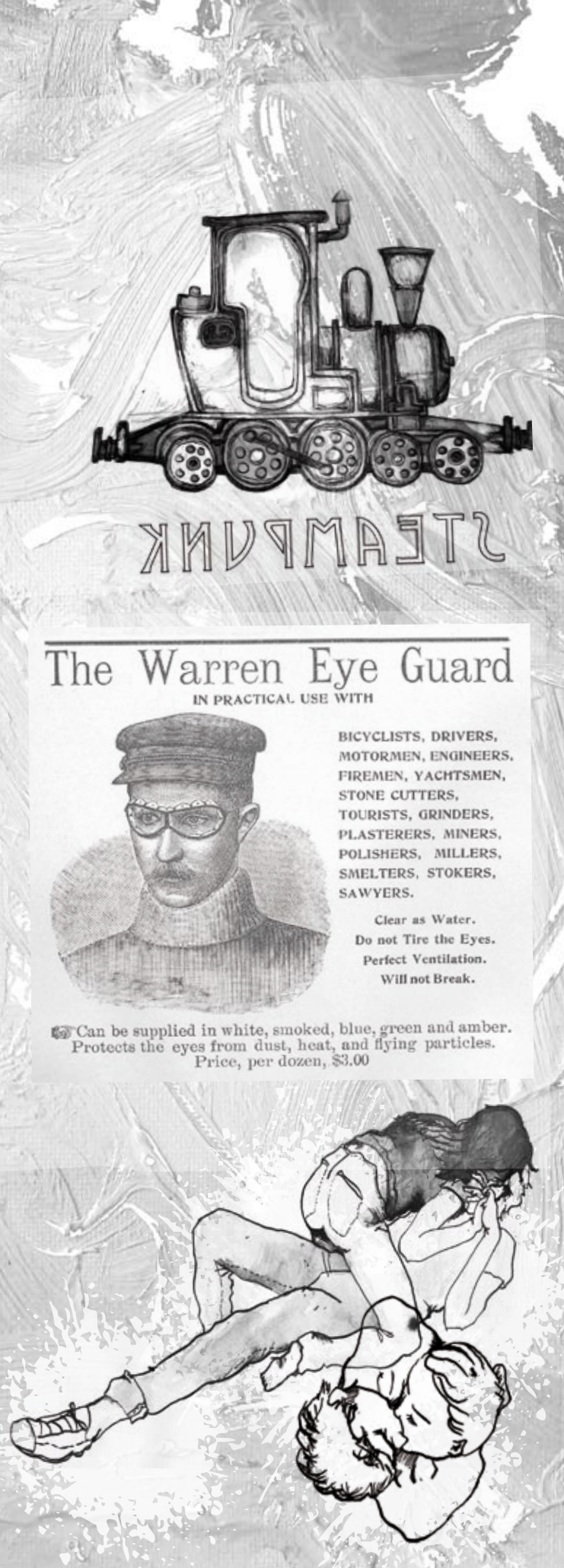
Teksti - Matias Koponen

Sanasta cyberpunk tulee helposti mieleen tulevaisuus ja science fiction -kirjallisuus. Tieteiskirjailija William Gibson kuittasi aikoinaan arvostetun Nebula-palkinnon kirjallaan Neurovelho. Kirjasta tuli kulttihitti ja Gibsonista cyberpun-kin ikoni. Tieteiskirjallisuuteen lanseerattiin cyberpunkin vanavedessä 1980-luvulla käsite steampunk, joka nimensä mukaisesti viittaa höyryaikaan.

Steampunk ottaa vaikutteita viktoriaanisen aikakauden (1837-1901) Britannian arkkitehtuurista, muotoilusta, teknologiasta ja pukeutumisesta ja yhdistelee niitä yleiseurooppalaiseen teollistumisen aikakauteen sekä nykyaikaan.

Steampunkista kehittyi alakulttuuri, jonka tunnusomaisin piirre on vanhanaikaisen teknologian kuten höyrykoneiden ja mekaanisten laskinten ihailu sekä tietyn tyyppinen genrepukeutuminen. Varsinkin lentäjänlasit, monokkelit, taskukellot sekä silinterit ovat harrastajien ahkerassa käytössä. Tyylinä on yhdistellä uutta ja vanhaa. Messinki, nahka ja lasi ovat suosittuja materiaaleja höyrypunkkareiden parissa. Steampunk-henkisiä vaatteita voi ostaa alan erikoisliikkeistä kuten steampunkemporium.com ja clockworkcouture.com. Jos taitoa riittää, vaatteet voi tehdä oman maun mukaan modaamalla. Steampunk erottautuu lämpimillä sävyillään kylmemmästä ja rosoisemmasta cyberpunkista.

Steampunkikin on omalla tavallaan rosoista, mutta romantiikan sävyjä siihen tuo viktoriaaninen vaihtoehtoutopia, johon kuuluvat koristeelliset, näyttävät asusteet ja brittiläisen tapakulttuurin jäljitteleminen.

NUORUUSVIIHDE MYY

- You fight like a dairy farmer!
- How appropriate, you fight like a cow.

Tablettilaitteet kuten iPad ovat saavuttaneet aseman jonkinlaisina aikuisten leluina. Jälleen kerran, kyseisen laitteen ovat hankkineet maksukykyiset nuoret aikuiset, joilla raha polttee taskussa ja joille nostalgiaa kannattaa myydä. Mikromaksu- ja indiepelit ovat ottaneet innovatiivisesti alustan käyttöönsä. Tabletin kosketusnäyttö-ominaisuudet vaativat pelejä, joissa oma sormi tai käsi ei peitä näkymää ja joissa useamman kosketuspisteen tunnistus tai refleksit eivät ole keskeisessä osassa. Toisin sanoen se on täydellinen alusta myös point-and-click -genren peleille. Kymmenen vuoden hiljaisuuden jälkeen renessanssin ovat kokeneet hiirinaksupelien uudelleenjulkaisut, päivitettyt versiot tai jatko-osat. Myös käyttöliittymää ja visuaalista ilmettä lainailevat täysin uudet pelit ovat löytäneet tiensä applikaatiokauppojen virtuaalihvllville. Renessanssi ei jää ainoastaan tabletteihin vaan mukaan on saatu myös älypuhelimet sekä Nintendot Wii ja DS.

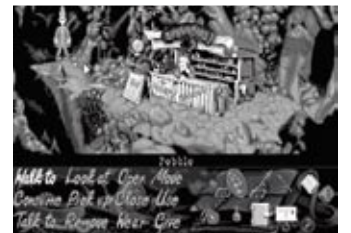
Uudelleenjulkaisuihin kuuluu Flight of the Amazon Queen, Simon the sorcerer (osat 1 ja 2) ja Revolution softwaren Beneath a Steel Sky. Kasvojenkohotuksen ovat saaneet Secret of Monkey Island osat 1 ja 2, sekä Broken Sword 1 ja 2. Jatko-osia ovat uudet episodeina julkaistut Sam & Max- sekä Monkey Island Tales -pelit.

Täysin uusina ja paljon kiiteltynä on tullut muitakin episodimaisia osoitusnaksuja kuten huumorivetoinen Hector ja mysteeriseikkailu 1112. Mieltä lämmittää myös Telltale Gamesin Back to the Future -episodipelit, joiden referenssimateriaali on tuskin kenellekään epäselvä.

Ne jotka eivät omista mitään yllämainittuja alustoja mutta vanha kunnon naksuseikkailu King's Questin tai Mystin henkeen napostelisi, voi suunnata Goo-!OldGamesiin (www.gog.com) josta saa lunastaa itselleen muutaman euron hintaan sen vanhan lempparin, joka toimii myös nykyMacilla tai PC:llä.

Pelit pelasi Matias ja Antti

J o o n a s R a j a t a l o

KAHDEN TÖLKIN VIISASTELU RAKKAUDESTA

RAKKAUDESTA JOKAINEN IHMINEN osaa sanoa värssyn jos toisenkin. Jollekin se on kiteytettävissä hellenistisen maailman perinteessä ja ajattelun jatkumossa. Toiselle se löytyy perheestä, jota tahtoo suojella. Kolmas etsii puolikastaan niin monta kertaa kuin tarve – ja sisäinen tai ulkoinen normisto sen sallivat. Neljäs sytyttää kynttilän palamaan rakastetulleen pyhäinpäivänä. Viides välittää ihmeitä tekevällä rakkauden läsnäolollaan viestiä suuremmasta.

Voidaanko jonkun näistä viidestä sanoa olevan väärässä rakkautensa suhteen? Lienee selvää, että rakkaus poistuu siitä keskustelusta, jossa sitä käydään arvottamaan poissulkevasti. Rakkaus on kuitenkin rajattava, jotta sitä voidaan ryhtyä toteuttamaan. Vai kuinka moni räkänokkana on noussut saman tien rakastamaan koko maailmaa?

Mengzi totesi maailmassa vallitsevan rauhan, jos kaikkien perheiden sisällä kohdeltaisiin toisia rakastavasti ja inhimillisesti. Sen lähimmän piirin asiat ovatkin usein vaikeimpia pitää kunnossa. Totta puhuen ne ovat helkkarin vaikeita pitää rakastavina.

Valitettavaa onkin mielestäni tekopyhyys, joka vallitsee maailmanparantajien ulkoista-essaan toisista välittämisen lakialoitteiden ja valtioiden harteille. Nykyään kuulostaisi pöyristyttävältä vaatia vapaata yksilöä rakastamaan lähimmäistään. Universaalista potentiaalista huolimatta rakkaus jää ontumaan jo lapsenkengissään, omalle kotikentälle.

Rakastavaksi ihmiseksi tuleminen vaatii kovaa työtä. Osa meistä käyttää siihen harmaat aivonystyränsä puhki. Osa taas antaa kuin luonnostaan sydämensä kuljettaa intuitiivisesti. Loppuja saa kokemus opettaa. Huomaankin arvostavani hetkittäin yhtä paljon kadun miestä kuin Dalai Lamaa. Ensimmäinen ei ole oppinut rakastamaan tässä yhteiskunnassa, saati sanoa syvimmistä tunnoistaan mitään kaunista. Kadun mies on kuitenkin oppinut jotain: pitämään kavereistaan huolta. Kaikki meistä eivät ole dalailamoja, mutta kykenevät varmasti pitämään edes jostain huolta.

Rakkaus alkaa kunkin kodikseen kokemasta paikasta, jossa osumaa otetaan puolin ja toisin. Paskaa sataa päälle varmasti, kun kaikki yrittävät rakastaa omasta mielestään oikein.

Kaunein kukka tarvitsee kuitenkin hyvän määrän lannoitetta kasvaakseen täyteen mitaansa. Lähisuhteiden kovasta koulusta on hyvä ryhtyä parantamaan maailmaa. Sen taistelut pysyvät iholla ja haavat tuoreina, kukin kertomassaan yhtä totuudellista tapaa rakastaa. Niille voi vain suoda syvän kunnioittavan huokauksen.

LIITY PAPPISLIITON OPIISKELIJÄSENEKSI!

Opiskelijajäsenyys on
ilmainen.

Mitä saat?

- neuvontaa ja koulutusta
työllisyysasioissa
- Crux-lehden postiluukkuusi
seitsemän kertaa vuodessa
- matkavakuutuksen
- mahdollisuuden hakea
matka-apurahaa

Lisäksi voit liittyä Erityiskoulutettujen
työttömyyskassaan erillistä korvausta vastaan.

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET